

Σαν πύρινη φλόγα

Ιδού βαδίζω προς Θεϊαν Κοινωνίαν, Πλαστουργέ, μη φλέξης με τη μετουσία, Πυρ γαρ υπάρχουν τους αναζίους φλέγον. Αλλ' ουν κάθαρον εκ πάσης με κηλίδος.

Θεουργόν Αίμα φρίζον, άνθρωπε βλέπων, Άνθραξ γαρ εστί τους αναζίους φλέγων, Θεού το Σώμα, και θεοί με, και τρέφει, Θεοί το πνεύμα, τον δε νουν τρέφει ζένως.

Ο όσιος Σέργιος του Ραντονέζ (1392) είναι ο ιδρυτής της περίφημης Λαύρας της Αγίας Τριάδος, στο Ζαγκόρσκ της Μόσχας, κι ένας από τους πιο αγαπημένους αγίους του ρωσικού λαού. Κάθε φορά που λειτουργούσε, τον αξίωνε ο Θεός να έχει συλλειτουργό έναν άγγελο.

Κάποτε ο π. Συμεών, που υπηρετούσε σαν εκκλησιαστικός είδε μια φλόγα να βγαίνει από την αγία τράπεζα και να περιβάλλει τον όσιο· τον είδε ολόκληρο λουσμένο σ' αυτό το υπερκόσμιο φως. Όταν ο όσιος ετοιμάστηκε να μεταλάβει, η φλόγα υψώθηκε, μαζεύτηκε σαν ένα πέπλο και βυθίστηκε στο άγιο ποτήριο. Αφού κοινώνησε, απομακρύνθηκε από την αγία τράπεζα και ρώτησε τον κατάπληκτο μοναχό:

- Γιατί, παιδί μου, φαίνεσαι τόσο ταραγμένος;

-Αξιώθηκα, γέροντα, να δω τη χάρη του Αγίου Πνεύματος να σε περιβάλλει!...

Τότε ο όσιος του είπε επιτακτικά:

- Όσο ζω, να μη φανερώσεις σε κανέναν αυτό που είδες!

(«Όσιος Σέργιος του Ραντονέζ», εκδ. Ι.Μ.Παρακλήτου)